

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Кърджали, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Евгения Пинева
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно наказателно дело № 20225140200316 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 1722 от 23.12.2021 г., издадено от Директор на РДГ-Кърджали, с което на С.С.Ф. от **** общ.Кърджали, с ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.85 от ЗЛОД са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.85 от ЗЛОД и „лишаване от право на ловуване“ за срок от три години на основание чл.94, ал.1 от ЗЛОД.

Жалбоподателят С.С.Ф. счита наказателното постановление за необосновано и незаконосъобразно. Твърди, че не е извършил процесното административно нарушение по ЗЛОД. Освен това, в административното производство били допуснати нарушения на материалноправни и процесуалноправни норми. Не било конкретизирано и индивидуализирано нарушението. Нарушени били разпоредбите на чл.24, чл.42, ал.1, т.3, 4, 5 и 8, чл.57, ал.1, т.3, 5 и 6 от ЗАНН. Квалификацията на деянието, дадена в АУАН и наказателното постановление била неясна. Наказващият орган не преценил възможността за прилагане на чл.28 от ЗАНН, уреждащ маловажните случаи на нарушения. Моли съдът да отмени атакуваното постановление, както и да му присъди и направените деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата. Моли за отмяна на наказателното постановление, както и за присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган не се явява и не се представлява, редовно призован за съдебното заседание. Депозирал е чрез юрисконсулт писмено становище, в

което оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да потвърди наказателното постановление. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.07.2020 г. било образувано досъдебно производство № 378/2020 г. по описа на РУ-Кърджали за това, че на 05.07.2020 г. в землището на махала „Тиква“, ****, е убит без надлежно разрешително едър дивеч - диво прасе от женски пол, указан в Приложение № 1 от ЗЛОД - престъпление по чл.237, ал.1 от НК. В хода на проведеното разследване, на 05.07.2020 г. било извършено претърсване и изземване в жилище в жилищен блок, построен в ***, ползвано от С.С.Ф. от ****. При претърсването в жилището, в хладилник били установени и иззети буркан с кръв и черна найлонова торба, съдържаща сурови животински органи и месо. На 26.02.2021 г. С.Ф. бил привлечен в качеството на обвиняем за това, че: 1.На 05.07.2020 г. в землището на махала „Тиква“ в ****, убил без надлежно разрешение едър дивеч - женска дива свиня /*Sus Scrofa L.*/, на стойност 500 лв. - престъпление по чл.237, ал.1 предл.1 от НК; 2.По неустановено време от 17.06.2020 г. до 05.07.2020 г. в ****, без надлежно разрешение уловил едър дивеч - сърна /*Capreolus capreolus L.*/, на възраст около 15-18 дни, на стойност 1 000 лв. - престъпление по чл.237, ал.1 предл.2 от НК. След проведено разследване, с Постановление за частично прекратяване на наказателно производство на РП-Кърджали от 07.05.2021 г., досъдебно производство № 378/2020 г. по описа на РУ-Кърджали било прекратено в частта му относно обвиненията срещу С.С.Ф. по чл.237, ал.1 предл.1 от НК и чл.237, ал.1 предл.2 от НК, поради недоказаност. Препис от постановлението, ведно с преписи от протоколи за разпит по делото, били изпратени на директора на ТП ДЛС „Женда“ за предприемане на действия по търсене на административнонаказателна отговорност на С.Ф. за нарушения по ЗЛОД. По този повод на 18.06.2021 г. била изпратена покана до жалбоподателя да се яви в 10.00 часа на 28.06.2021 г. в ТП ДЛС „Женда“ гр.Кърджали за съставяне на АУАН. Поканата била изпратена с писмо с обратна разписка, връчено едва на 12.07.2021 г. Въпреки това, на 28.06.2021 г. срещу жалбоподателя С.Ф. бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.85 от ЗЛОД, а именно за това, че на 05.07.2020 г. в махала „Тиква“ в ****, укрива разпознаваеми части от дива свиня, без писмено разрешително за лов - буркан с кръв и диафрагма. Актът бил съставен в отсъствие на жалбоподателя, независимо, че към 28.06.2021 г. липсвали данни да е надлежно поканен за съставянето му. Освен това, впоследствие не бил направен никакъв опит АУАН да се предяви и връчи на нарушителя. На 23.12.2021 г. наказващият орган издал атакуваното постановление, с което на С.С.Ф. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.85 от ЗЛОД и „лишаване от право на ловуване“ за срок от три години на основание чл.94, ал.1 от

ЗЛОД за това, че на 05.07.2020 г. в ***** общ.Кърджали, укрива разпознаваеми части от дива свиня, без писмено разрешително за лов - буркан с кръв и диафрагма, съставляващо нарушение по чл.85 от ЗЛОД.

Горната фактическа обстановка се установява след анализ на показанията на свидетелите С.М., К.К., Н.М. и М.М.; Акт за установяване на административно нарушение от 28.06.2021 г.; Писмо-покана от 18.06.2021 г.; Известие за доставяне от 12.07.2021 г.; Постановление за частично прекратяване на наказателно производство на РП-Кърджали от 07.05.2021 г.; досъдебно производство № 378/2020 г. по описа на РУ-Кърджали, както и другите приети по делото писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Настоящата жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Затова следва да бъде разгледана по същество.

С наказателното постановление отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение по чл.85 от ЗЛОД, предвиждащ да се наказва с глоба от 200 до 1 000 лв., който взема, пренася, превозва или укрива намерен жив, ранен или убит дивеч или разпознаваеми части от него без писмено разрешително за лов. Според настоящата инстанция събраните писмени и гласни доказателства сочат, че С.С.Ф. действително е извършил административно нарушение по този текст. Безспорен е факта, че на процесната дата в дома му са намерени разпознаваеми части от дива свиня, за които жалбоподателят не е имал и не е представил разрешително. В този смисъл, като е укривал разпознаваеми части от дивеч, без необходимото писмено разрешително, той е осъществил състава на нарушението по чл.85 от ЗЛОД. Въпреки изложеното и събраните доказателства за осъществен състав на нарушение по чл.85 от ЗЛОД, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като констатира допуснати съществени процесуални нарушения, довели до опорочаване на административнонаказателното производство. Нарушена е разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН, която императивно предвижда, че съставянето на АУАН се извършва в присъствието на нарушителя. Като изключение от този принцип съгласно чл.40, ал.2 от ЗАНН е допустимо и неprisъствено съставяне на акта, но само при наличието на някоя от изчерпателно посочените в текста предпоставки - нарушителят, макар и известен, да не е могъл да бъде намерен, или - когато нарушителят след покана не се е явил за съставяне на акта. Ако посочените условия не са налице, чл.40, ал.1 от ЗАНН задължава актосъставителя да състави АУАН в присъствието на нарушителя. В случая липсват данни последният да е бил надлежно поканен, но да не се е явил за съставяне на акта. Видно от приложеното по делото известие за доставяне, поканата за съставяне на АУАН не е била получена от жалбоподателя преди 28.06.2021 г. Писмото с поканата е връчено на С.Ф. чак на 12.07.2021 г., т.е. след съставяне на акта на 28.06.2021 г. В случая актосъставителят преди да пристъпи към съставяне на АУАН не е разполагал с каквито и да било доказателства и информация дали връчването на поканата е успешно. След като жалбоподателят не е бил надлежно

поканен да се яви за съставяне на акта, а същият е съставен в негово отсъствие, при липсата на която и да е от предпоставките на чл.40, ал.2 от ЗАНН, то е налице процесуално нарушение. Порокът не би бил толкова съществен, ако въпреки горното, АУАН впоследствие бе връчен на нарушителя, но това не е сторено. От гласните и писмени доказателства по делото се установи, че АУАН от 28.06.2021 г. не е бил предявен и връчен на С.Ф.. Актът е съставен в отсъствие на нарушителя, а впоследствие същият не е търсен и не е правен никакъв опит да му се предяви и връчи. Според чл.43, ал.1 от ЗАНН актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Чл.43, ал.4 от ЗАНН съответно предвижда, че когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. Актът се предявява и подписва не по-късно от седем дни от получаването и се връща незабавно. Изискването на чл.43 от ЗАНН е нарушителят да се запознае със съдържанието на акта, за да научи за образуваното спрямо него административнонаказателно производство, нарушението, в чието извършване е обвинен и да му се даде възможност да изложи своите обяснения и възражения. Видно е обаче, че всички тези императивни норми не са спазени. След като АУАН не е надлежно предявен и връчен на нарушителя, наказващият орган незаконосъобразно е издал атакуваното постановление. Преди да бъде издадено такова е следвало съобразно правилото на чл.52, ал.2 от ЗАНН, АУАН да бъде върнат на актосъставителя за предявяване на нарушителя по законоустановения ред. Не би могло да се приеме, че наказващият орган е издал атакуваното постановление в хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН. Не само, защото наказващият орган не се е позовал на тази разпоредба от ЗАНН, но и защото наказателното производство е проведено за други деяния, различни от вмененото на жалбоподателя с АУАН. На С.Ф. е вменено административно нарушение, изразяващо се в укриване на разпознаваеми части от дивеч, докато наказателното производство е било насочено към преследване на други две деяния, а именно за това, че е убит и уловен едър дивеч. В случая не е налице идентичност в обективните и субективни признаци на деянието. Не на последно място, не може да не бъде споменато и разминаването, което се наблюдава досежно мястото на извършване на нарушението. В АУАН е посочено, че нарушението е извършено в махала „Тиква“ в ****, в наказателното постановление е посочено, че мястото на нарушението е **** общ.Кърджали, а видно от протокола за претърсване и изземване от 05.07.2020 г. разпознаваемите части от дивеч са открити и иззети от жилище в жилищен блок, построен в ***. Посочването на различни места на нарушението е съществен порок, ограничаващ правото на защита на наказаното лице, което бива поставено в невъзможност да разбере къде точно е осъществено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. При оспорването на наказателното постановление нарушителят се защитава на първо място по фактите, а след това по правната им квалификация, а в случая фактите относно мястото на нарушението са противоречиви. Недопустимо е едва в съдебното производство да се установяват и уточняват противоречиви факти по нарушението, които не са били предявени

еднозначно на нарушителя с акта и наказателното постановление. Всички тези допуснати нарушения са съществени, тъй като са довели до накърняване правото на защита на наказаното лице и обуславят отмяна на атакуваното постановление.

От защитника на жалбоподателя са поискани и направените разноски по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Текстът на чл.63д, ал.2 от ЗАНН предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от ЗА. В случая е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено в брой договорено възнаграждение в размер на 300 лв., като от представителя на ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът намира това възражение за неоснователно, тъй като възнаграждението е съобразено с чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и с действителната правна и фактическа сложност на делото. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Изпълнителната агенция по горите гр.София, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

При този изход на делото на административнонаказващия орган не се дължат и не следва да се присъждат поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1722 от 23.12.2021 г., издадено от Директор на РДГ-Кърджали, с което на С.С.Ф. от **** общ.Кърджали, с ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.85 от ЗЛОД са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.85 от ЗЛОД и „лишаване от право на ловуване“ за срок от три години на основание чл.94, ал.1 от ЗЛОД.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция по горите гр.София да заплати на С.С.Ф. от **** общ.Кърджали, с ЕГН *****, сумата от 300 лв., представляваща направени разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____